

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง “ปัจจัยที่พยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตโรงงานอุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์” ได้นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับดังต่อไปนี้

- ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร (demographic data) ของกลุ่มตัวอย่าง
- ส่วนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษา
- ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐานการวิจัย
- ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรที่มีอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรที่ศึกษาได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อายุการทำงาน สถานภาพสมรส และรายได้ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง (N = 338)

ลักษณะทางประชากร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ (เฉลี่ย 22.19 ปี)		
ไม่เกิน 20 ปี	108	31.95
21 - 25 ปี	188	55.62
26 - 30 ปี	36	10.65
30 ปีขึ้นไป	6	1.78
รวม	338	100.00
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น	129	38.17
มัธยมศึกษาตอนปลาย	165	48.81
ปริญญาตรี	5	1.48
อื่น ๆ	39	11.54
รวม	338	100.00
อายุการทำงาน (เฉลี่ย 1.46 ปี)		
ไม่เกิน 1 ปี	149	44.08
1.1 - 2.0 ปี	91	26.92
2.1 - 3.0 ปี	68	20.12
3.1 - 4.0 ปี	28	8.28
4.1 ปีขึ้นไป	2	0.60
รวม	338	100.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพสมรส		
โสด	257	76.03
สมรส	78	23.07
ม่าย	1	0.30
หย่าร้าง	2	0.60
รวม	338	100.00
รายได้ (เฉลี่ย 4,609.22 บาท)		
ไม่เกิน 4,000 บาท	94	27.81
4,001 – 5,000 บาท	190	56.21
5,001 – 6,000 บาท	32	9.48
6,000 บาทขึ้นไป	22	6.50
รวม	338	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นพนักงานสายการผลิตพิเศษหญิงที่ทำงานในกะเช้า ของโรงงานอุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์จำนวนทั้งหมด 338 คน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 22.19 ปี ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคิดเป็นร้อยละ 48.81 ส่วนใหญ่มีอายุการทำงานเฉลี่ย 1.46 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสโสดคิดเป็นร้อยละ 76.03 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยเท่ากับ 4,609.22 บาท

ส่วนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษา

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความเครียดในการทำงาน การเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตน พฤติกรรมแบบเอ, บี การสนับสนุนทางสังคม และผลการปฏิบัติงาน ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าพิสัย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม พฤติกรรมแบบเอ, บี การเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตน และผลการปฏิบัติงาน (N = 338)

ตัวแปรที่ศึกษา	ค่าพิสัย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความเครียดในการทำงาน	261 - 512	383.61	51.07
การสนับสนุนทางสังคม	126 - 225	172.66	21.68
พฤติกรรมแบบเอ, บี	49 - 118	87.31	11.61
การเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตน	47 - 83	65.43	7.74
ผลการปฏิบัติงาน	1 - 5	2.99	0.72

จากตารางที่ 2 พบว่า

คะแนนของความเครียดในการทำงาน มีค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 261-512 จากคะแนนที่เป็นไปได้คือ 170-850 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 383.61 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 51.07

คะแนนของการสนับสนุนทางสังคม มีค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 126-225 จากคะแนนที่เป็นไปได้คือ 50-250 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 172.66 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 21.68

คะแนนของพฤติกรรมแบบเอ, บี มีค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 49-118 จากคะแนนที่เป็นไปได้คือ 20-120 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 87.31 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.61

คะแนนของการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตน มีค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 47-83 จากคะแนนที่เป็นไปได้คือ 17-85 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 65.43 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.74

คะแนนของผลการปฏิบัติงาน มีค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 1-5 จากคะแนนที่เป็นไปได้คือ 1-5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72

ตอนที่ 2 การแบ่งกลุ่มพนักงานสายการผลิตออกเป็นพฤติกรรมแบบเอ, บี โดยใช้เกณฑ์การแบ่งคะแนน 50 % จากคะแนนของแบบวัด ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การแบ่งกลุ่มพนักงานสายการผลิตออกเป็นพฤติกรรมแบบเอ, บี โดยใช้เกณฑ์การแบ่งคะแนน 50 % จากคะแนนแบบวัด (N = 338)

คะแนนพฤติกรรม	ชนิดของพฤติกรรม	ความถี่	ร้อยละ
น้อยกว่า 60 คะแนน	พฤติกรรมแบบบี	15	4.44
มากกว่า 61 คะแนน	พฤติกรรมแบบเอ	323	95.56
รวม		338	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงการแบ่งกลุ่มพนักงานสายการผลิตออกเป็นพฤติกรรมแบบเอ, บี ซึ่งคะแนนจากแบบวัดพฤติกรรมแบบเอ, บี จะอยู่ในช่วง 20-120 คะแนน เกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งพนักงานสายการผลิตออกเป็นพฤติกรรมแบบเอ, บี นำมาจากเกณฑ์การแบ่งพฤติกรรมแบบเอ, บี ของอัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533) โดยใช้เกณฑ์การแบ่งคะแนน 50 % จากคะแนนรวมของแบบวัดซึ่งเท่ากับ 60 คะแนน โดยพนักงานสายการผลิตที่มีคะแนนรวมของแบบวัดพฤติกรรมแบบเอ, บีไม่เกิน 60 คะแนนจะมีพฤติกรรมแบบบี และพนักงานสายการผลิตที่มีคะแนนรวมของแบบวัดพฤติกรรมแบบเอ, บีมากกว่า 61 คะแนนจะมีพฤติกรรมแบบเอ จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าพนักงานสายการผลิตส่วนใหญ่มีพฤติกรรมแบบเอคิดเป็นร้อยละ 95.56

ตอนที่ 3 ระดับผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต ได้นำเสนอไว้ในตาราง
ที่ 4

ตารางที่ 4 ระดับผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต (N = 338)

คะแนนผลการปฏิบัติงานของพนักงาน	ระดับผลการปฏิบัติงานของพนักงาน	ความถี่	ร้อยละ
น้อยกว่า 2.27 คะแนน	แย่มากที่สุด	18	5.33
2.28 - 2.99 คะแนน	แย่มาก	24	7.10
3.00 - 3.71 คะแนน	ปานกลาง	251	74.26
3.72 - 4.44 คะแนน	ดีมาก	33	9.76
มากกว่า 4.45 คะแนน	ดีมากที่สุด	12	3.55
รวม		338	100.00

จากตารางที่ 4 แสดงระดับผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งระดับคะแนนผลการปฏิบัติงานเป็นเกณฑ์ของโรงงานที่ผู้วิจัยศึกษา แบ่งระดับคะแนนผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตออกเป็นเปอร์เซ็นต์ตามการกระจายของคะแนนแบบโค้งปกติ โดยมีระดับผลการปฏิบัติงาน 5 ระดับ คือ ผลการปฏิบัติงานแย่มากที่สุดและผลการปฏิบัติงานดีมากที่สุดมีอยู่ 5 % ผลการปฏิบัติงานแย่มากและผลการปฏิบัติงานดีมากมีอยู่ 15 % และผลการปฏิบัติงานปานกลางมีอยู่ 60 % จากตารางที่ 4 พบว่า พนักงานสายการผลิตมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.26

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม พฤติกรรมแบบเอ, บี และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนมีอำนาจร่วมกันในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 ใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression analysis) โดยมีวิธีการเลือกตัวแปรเข้ามาวิเคราะห์โดยการพิจารณาจากค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยหากตัวแปรอิสระตัวใดมีค่าความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมากที่สุดจะถูกนำเข้าไปพยากรณ์ตัวแปรตามก่อน จากนั้นตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามในลำดับต่อมาจะถูกนำเข้ามาช่วยพยากรณ์ตามลำดับความสัมพันธ์ ดังตารางที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระได้แก่ ความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม พฤติกรรมแบบเอ, บี และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนกับตัวแปรตามคือ ผลการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 5 ค่าสถิติพื้นฐานและเมตริกสหสัมพันธ์ของตัวแปรความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม พฤติกรรมแบบเอ, บี และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตน กับผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต (N = 338)

ตัวแปร	y	x	x ₁	x ₂	x ₃
y	1.000	-.086	.118*	-.039	-.077
x		1.000	-.096	.001	-.340**
x ₁			1.000	-.015	.362**
x ₂				1.000	-.051
x ₃					1.000
ค่าเฉลี่ย (X)	2.99	383.61	172.66	87.31	65.43
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	0.72	51.07	21.68	11.61	7.74

* = p < .05

** = p < .01

เมื่อ

y	คือ	ผลการปฏิบัติงาน
x	คือ	ความเครียดในการทำงาน
x ₁	คือ	การสนับสนุนทางสังคม
x ₂	คือ	พฤติกรรมแบบเอ, บี
x ₃	คือ	การเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตน

จากตารางที่ 5 พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานมากที่สุด คือ การสนับสนุนทางสังคม โดยมีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานเท่ากับ .118 และในลำดับถัดมาพบว่า ความเครียดในการทำงาน การเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตน และพฤติกรรมแบบเอ, บี มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานในลำดับรองลงมา คือมีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานเท่ากับ -.086, -.077 และ -.039 ตามลำดับ

เมื่อได้ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวกับตัวแปรตามคือ ผลการปฏิบัติงานแล้ว จากนั้นจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต จากตัวแปรอิสระ 4 ตัวแปรคือ ความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม พฤติกรรมแบบเอ, บี และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตน ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต (N = 338)

ตัวทำนาย	R	R ²	ΔR ²	F	ΔF	b	β	t
การสนับสนุนทางสังคม	.118	.014	.014	4.746**	4.746	.0057	.172	2.994**
การเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตน	.174	.030	.016	5.229**	5.648	.0172	-.183	-3.023**
ความเครียดในการทำงาน	.214	.046	.015	5.329**	5.391	.0019	-.132	-2.322*
Constant = 3.843								

* = p < .05 ** = p < .01

จากตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนดังนี้

ผลการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 1

ในขั้นตอนที่ 1 พบว่า ตัวแปรอิสระที่เป็นตัวพยากรณ์ตัวแรก และถูกนำเข้าไปในสมการเพื่อพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตคือ การสนับสนุนทางสังคม เนื่องจากว่าเป็นตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมากที่สุด ($r = .118$) ผลการวิเคราะห์ในขั้นตอนนี้พบว่า การสนับสนุนทางสังคมมีอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตได้ร้อยละ 1.4 ($R^2 = .014, p < .01$)

ผลการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 2

ในขั้นตอนนี้พบว่า ตัวแปรอิสระที่ถูกนำเข้ามาช่วยพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตคือ การเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตน ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามโดยมีค่า $r = -.077$ ผลการวิเคราะห์ในขั้นตอนนี้พบว่า การเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนทำให้อำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 3.0 ($R^2 = .030, p < .01$)

ผลการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 3

ในขั้นตอนนี้พบว่า ตัวแปรอิสระที่ถูกนำเข้ามาช่วยพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตคือ ความเครียดในการทำงาน ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามโดยมีค่า $r = -.086$ ผลการวิเคราะห์ในขั้นตอนนี้พบว่า ความเครียดในการทำงานทำให้อำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 4.6 ($R^2 = .046, p < .05$)

ผลการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 4

ในขั้นตอนนี้ ตัวแปรอิสระที่ถูกนำเข้ามาช่วยพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตคือ พฤติกรรมแบบเอ, บี ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามโดยมีค่า $r = -.039$ ผลการวิเคราะห์ในขั้นตอนนี้พบว่า พฤติกรรมแบบเอ, บีไม่ทำให้ความสามารถในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตเพิ่มขึ้นได้เลย ดังนั้นการวิเคราะห์จึงสิ้นสุดที่ขั้นตอนที่ 3

จากผลการวิเคราะห์ทั้ง 3 ขั้นตอนสามารถอธิบายได้ว่า การสนับสนุนทางสังคมเป็นตัวพยากรณ์ที่มีอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตมากที่สุด ($\beta = .172$) ตามมาด้วยการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตน เป็นตัวพยากรณ์ที่มีอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตในลำดับรองลงมา ($\beta = -.183$) และความเครียด

ในการทำงาน เป็นตัวพยากรณ์ที่มีอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตเป็นลำดับสุดท้าย ($\beta = -.132$)

เมื่อพิจารณาเครื่องหมายหน้าค่า β พบว่าตัวแปรการสนับสนุนทางสังคมมีเครื่องหมายหน้าค่า β เป็นบวก แสดงว่าการสนับสนุนทางสังคมมีอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตในทางบวกคือ เมื่อพนักงานสายการผลิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมเพิ่มขึ้น ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นด้วย ส่วนตัวแปรการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนและความเครียดในการทำงาน มีเครื่องหมายหน้าค่า β เป็นลบ แสดงว่าการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนและความเครียดในการทำงานมีอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตในทางลบ คือเมื่อพนักงานสายการผลิตมีการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนและความเครียดในการทำงานสูง ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตมีแนวโน้มที่จะลดลง

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนแสดงให้เห็นว่า สมมติฐานที่ 1 ได้รับการยอมรับเพียงบางส่วนกล่าวคือ มีเพียงการสนับสนุนทางสังคม การเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนและความเครียดในการทำงานที่มีอำนาจร่วมกันในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนพฤติกรรมแบบเอ, บี พบว่าไม่มีอำนาจร่วมกันในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตได้

เขียนสมการถดถอยได้ดังนี้

$$Y' = a + b_1x_1 + b_2x_2 + \dots + b_kx_k$$

$$Y' = 3.843 + .0057x_1 + .0172x_2 + .0019x_3$$

สมมติฐานที่ 2 ความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนของพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบเอ, บี มีอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตแตกต่างกัน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) เพื่อทดสอบอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตจากตัวแปรอิสระ 3 ตัว คือ ความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนใน

กลุ่มพนักงานที่มีพฤติกรรมแบบเอและในกลุ่มพนักงานที่มีพฤติกรรมแบบบี ดังแสดงในตารางที่ 7 และตารางที่ 8

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปร ความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคมและการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนในกลุ่มพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบเอเพื่อพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต (N = 323)

ตัวทำนาย	b	β	t	
การสนับสนุนทางสังคม	.0060	.180	3.078**	R = .223
การเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตน	-.0182	-.196	-3.166**	R ² = .050
ความเครียดในการทำงาน	-.0019	-.132	-2.276*	F = 5.554**
Constant = 3.848				
* = p < .05 ** = p < .01				

จากตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่าตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม การเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตน และความเครียดในการทำงานในกลุ่มพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบเอมีอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตได้ร้อยละ 5 (R² = .050, p < .01) โดยเมื่อพิจารณาเครื่องหมายหน้าค่า β พบว่า ตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม มีเครื่องหมายหน้าค่า β เป็นบวก แสดงว่า เมื่อพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบเอได้รับการสนับสนุนทางสังคมเพิ่มขึ้น พนักงานสายการผลิตมีแนวโน้มที่จะมีผลการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้นด้วย ส่วนตัวแปรการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตน และความเครียดในการทำงาน มีเครื่องหมายหน้าค่า β เป็นลบ แสดงว่า เมื่อพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบเอมีการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนและความเครียดในการทำงานสูงขึ้น พนักงานสายการผลิตมีแนวโน้มที่จะมีผลการปฏิบัติงานลดลง

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปร ความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนในกลุ่มพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบบี เพื่อพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต (N = 15)

ตัวทำนาย	b	β	t	
การสนับสนุนทางสังคม	.0001	-.005	-.015	R = .440
การเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตน	.0628	.523	1.553	R ² = .194
ความเครียดในการทำงาน	.0043	.283	.833	F = .881
Constant = -2.391				

จากตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณพบว่า ตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม การเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตน และความเครียดในการทำงานในกลุ่มพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบบีไม่มีอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนในกลุ่มพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบเอ และในกลุ่มพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบบี เพื่อพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต ในตารางที่ 7 และตารางที่ 8 พบว่า ความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนในกลุ่มพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบเอ มีอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($R^2 = .050$, $p < .01$) และความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนในกลุ่มพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบบี ไม่มีอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) ที่คำนวณได้จากตารางที่ 7 ($R^2 = .050$) และตารางที่ 8 ($R^2 = .194$) มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน แต่ว่าการวิจัยครั้งนี้ไม่สามารถนำค่า R^2 ที่คำนวณได้มาเปรียบเทียบกันเนื่องจากว่าจำนวนของพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบเอ (323 คน) มีจำนวนมากกว่าจำนวนของพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบบี (15 คน) โดยถ้าหากนำค่า R^2 ที่คำนวณได้มาเปรียบเทียบกัน จะทำให้เกิด

ความคลาดเคลื่อนจากการเปรียบเทียบได้ ดังนั้นเพื่อเป็นการลดความคลาดเคลื่อนในการเปรียบเทียบค่า R^2 ทั้ง 2 ค่า ผู้วิจัยจึงได้นำวิธีการทดสอบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยวิธีของ Fisher (Fisher's Z) เพื่อทดสอบความแตกต่างของอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต

ตอนที่ 2 การทดสอบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยวิธีการของ Fisher เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของ Fisher ใช้สูตรในการวิเคราะห์ต่อไปนี้

$$Z = \frac{Z_1 - Z_2}{\sqrt{\frac{1}{N_1 - 3} + \frac{1}{N_2 - 3}}}$$

เมื่อ

Z	แทน	ค่าสถิติที่ได้จากการคำนวณ
Z_1, Z_2	แทน	ค่า Fisher's Z ที่แปลงจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (r) ตัวที่ R_1 และ R_2 ตามลำดับ
N_1, N_2	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

ขั้นตอนในการทดสอบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณโดยวิธีของ Fisher มีวิธีการดังต่อไปนี้

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนในกลุ่มพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบเอในตารางที่ 7 และผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรความเครียดใน

การทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนในกลุ่มพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบบี เพื่อพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตในตารางที่ 8 ตามลำดับ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R_1) ที่คำนวณได้จากตัวแปรความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนในกลุ่มพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบเอ เพื่อพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตมีค่าเท่ากับ .223 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R_2) ที่คำนวณได้จากความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนในกลุ่มพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบบี เพื่อพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตมีค่าเท่ากับ .440

เมื่อได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้ง 2 ค่า (R_1 และ R_2) แล้ว จากนั้นจะนำค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ที่ได้ไปแปลงเป็นค่า Fisher's Z ซึ่งได้ค่า Fisher's Z ที่แปลงแล้ว (Z_1) ของอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต โดยตัวแปรความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนในกลุ่มพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบเอเท่ากับ .224 และได้ค่า Fisher's Z ที่แปลงแล้ว (Z_2) ของอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต โดยตัวแปรความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนในกลุ่มพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบบีเท่ากับ .472 จากนั้นนำค่า Z ที่แปลงแล้วมาแทนค่าในสูตรดังนี้

$$Z = \frac{.224 - .472}{\sqrt{\frac{1}{323 - 3} + \frac{1}{15 - 3}}}$$

$$Z = \frac{-.2480}{.2940}$$

$$Z = -.8435$$

เมื่อ

Z	แทน	ค่าสถิติที่ได้จากการคำนวณ
Z ₁	แทน	มีค่าเท่ากับ .224 ซึ่งได้มาจากค่า Fisher's Z ที่แปลงแล้ว จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R ₁) ของอำนาจในการพยากรณ์ที่คำนวณได้จาก ความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตน ของพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบเอ
Z ₂	แทน	มีค่าเท่ากับ .472 ซึ่งได้มาจากค่า Fisher's Z ที่แปลงแล้ว จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R ₂) ของอำนาจในการพยากรณ์ที่คำนวณได้จาก ความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตน ของพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบบี
N ₁	แทน	จำนวนพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบเอ (323 คน)
N ₂	แทน	จำนวนพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบบี (15 คน)

เมื่อคำนวณค่า Z ได้แล้ว จะนำค่า Z ที่คำนวณได้ไปเปรียบเทียบกับค่าวิกฤต Z ที่ระดับ .05 พบว่า ค่า Z ที่คำนวณได้ ($Z = -0.8435$) มีค่าน้อยกว่าค่า Z วิกฤต ($Z = 1.96$, $p < .05$) นั้นแสดงว่า ความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนในกลุ่มพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบเอ มีอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตไม่แตกต่างจาก ความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนในกลุ่มพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบบี

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการถดถอยพหุคูณ และการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ แสดงให้เห็นว่าสมมติฐานที่ 2 ไม่ได้รับการยอมรับ เนื่องจากว่าค่าสถิติที่นำมาทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณที่ได้จากการคำนวณอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต โดยตัวแปร ความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนในกลุ่ม

พนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบเอ และอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต โดยตัวแปรความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนในกลุ่มพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบบี มีค่าน้อยกว่าค่า Zวิกฤติ นั้นแสดงว่า ตัวแปรความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนในกลุ่มพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบเอ มีอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตไม่แตกต่างจากตัวแปรความเครียดในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเชื่อในประสิทธิภาพแห่งตนในกลุ่มพนักงานสายการผลิตที่มีพฤติกรรมแบบบี

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรที่มีอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต

ตารางที่ 9 ค่าสถิติพื้นฐานและเมตริกสหสัมพันธ์ของตัวแปรลักษณะทางประชากรได้แก่ รายได้ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อายุ และอายุการทำงานกับผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต (N = 338)

ตัวแปร	y	x	x ₁	x ₂	x ₃	x ₄
y	1.000	-.130**	.055	.043	.039	.013
x		1.000	.189**	-.043	.330**	.582**
x ₁			1.000	-.114*	.396**	.235**
x ₂				1.000	-.162**	-.111**
x ₃					1.000	.524**
x ₄						1.000
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	2.99	4609.22	0.24	5.01	22.19	1.46
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	0.72	830.83	0.43	4.89	2.90	1.30

* = p < .05

** = p < .01

เมื่อ

y	คือ	ผลการปฏิบัติงาน
x	คือ	รายได้
x ₁	คือ	สถานภาพสมรส
x ₂	คือ	ระดับการศึกษา
x ₃	คือ	อายุ
x ₄	คือ	อายุการทำงาน

จากตารางที่ 9 พบว่า ตัวแปรลักษณะทางประชากรที่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานมากที่สุด คือรายได้ โดยมีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานเท่ากับ $-.130$ และในลำดับถัดมาพบว่า สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อายุ และอายุการทำงาน มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานในลำดับรองลงมา โดยมีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานเท่ากับ $.055$, $.043$, $.039$ และ $.013$ ตามลำดับ

ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบเชิงชั้น (hierarchical regression analysis) ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมากที่สุดจะถูกนำเข้าไปในสมการก่อน จากนั้นตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามในลำดับถัดมาจะถูกนำเข้ามาในสมการในลำดับต่อไป ซึ่งการพิจารณาว่าตัวแปรอิสระตัวใดจะถูกนำเข้าไปในสมการก่อนนั้นจะพิจารณาจาก ค่าที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวกับตัวแปรตาม เพื่อใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณนี้ในการทดสอบว่าตัวแปรอิสระสามารถพยากรณ์ตัวแปรตามได้ในระดับต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (simple R) ที่ได้จากการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระแต่ละตัว ได้แก่ รายได้ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อายุ และอายุการทำงาน กับตัวแปรตามคือผลการปฏิบัติงาน (N = 338)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
รายได้	.130
สถานภาพสมรส	.055
ระดับการศึกษา	.043
อายุ	.039
อายุการทำงาน	.013

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบเชิงชั้นของตัวแปรลักษณะทางประชากรเพื่อพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต (N = 338)

ตัวแปร	b	β	t	ค่าต่าง ๆ ในแต่ละขั้นตอน
1				
รายได้	-0.0011	-.130	-2.401	R = .130 R ² = .017 ΔR^2 = .017 F = 5.765*
Constant	3.513		15.900***	ΔF = 5.765*
2				
รายได้	-.00013	-.145	-2.645**	R = .153
สถานภาพสมรส	.13900	.082	1.496	R ² = .023 ΔR^2 = .007 F = 4.013*
Constant	3.542		15.999***	ΔF = 2.239
3				
รายได้	-.00013	-.144	-2.624**	R = .160
สถานภาพสมรส	.14800	.087	1.579	R ² = .026 ΔR^2 = .002 F = 2.916
ระดับการศึกษา	.00688	.046	.853	
Constant	3.502		15.453***	ΔF = .728
4				
รายได้	-.00014	-.165	-2.875**	R = .174
สถานภาพสมรส	.10400	.061	1.040	R ² = .030 ΔR^2 = .005 F = 2.587
ระดับการศึกษา	.00818	.055	1.007	
อายุ	.01942	.078	1.260	
Constant	3.157		8.884***	ΔF = 1.588

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ตัวแปร	b	β	t	ค่าต่าง ๆ ในแต่ละขั้นตอน
5				
รายได้	-.00019	-.215	-3.244**	R = .192
สถานภาพสมรส	.10400	.061	1.044	R ² = .037
ระดับการศึกษา	.00870	.059	1.073	$\Delta R^2 = .007$
อายุ	.00929	.037	.553	F = 2.255
อายุการทำงาน	.06169	.110	1.502	$\Delta F = 2.529$
Constant	3.493		8.329***	

* = $p < .05$ ** = $p < .01$ *** = $p < .001$

จากตารางที่ 11 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบเชิงชั้น ดังผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 1

จากตารางที่ 11 พบว่า ตัวแปรลักษณะทางประชากรที่ถูกนำเข้าไปในสมการเพื่อพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตในขั้นตอนนี้เป็นตัวที่ 1 คือ ตัวแปรรายได้ เนื่องจากว่าตัวแปรรายได้มีความสัมพันธ์กับตัวแปรผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตมากที่สุด (Simple R = .130) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ พบว่า ตัวแปรรายได้มีอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตได้ร้อยละ 1.7 ($R^2 = .017$, $p < .05$)

ผลการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 2

ในขั้นตอนที่ 2 ตัวแปรลักษณะทางประชากรในลำดับถัดมาที่ถูกนำเข้ามาพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตร่วมกับตัวแปรรายได้ คือ ตัวแปรสถานภาพสมรส โดยตัวแปรสถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตในลำดับรองลงมา (Simple R = .055) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้พบว่า สถานภาพสมรสทำให้อำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 2.3 ($R^2 = .023$, $p < .01$)

ผลการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 3

ในขั้นตอนนี้ ตัวแปรลักษณะทางประชากรในลำดับต่อมาที่ถูกนำมาพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตร่วมกับตัวแปรรายได้ และสถานภาพสมรส คือ ตัวแปรระดับการศึกษา โดยตัวแปรระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตในลำดับรองลงมา (Simple $R = .043$) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้พบว่า ระดับการศึกษาทำให้อำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 2.6 ($R^2 = .026, p < .01$)

ผลการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 4

ในขั้นตอนนี้ ตัวแปรลักษณะทางประชากรที่ถูกนำมาพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตร่วมกับตัวแปรรายได้ สถานภาพสมรส และระดับการศึกษา คือ ตัวแปรอายุ โดยตัวแปรอายุมีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตในลำดับถัดมา (Simple $R = .039$) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้พบว่า อายุทำให้อำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 3.0 ($R^2 = .030, p < .01$)

ผลการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 5

ในขั้นตอนนี้ ตัวแปรลักษณะทางประชากรที่ถูกนำมาพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตร่วมกับตัวแปรรายได้ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอายุ คือ ตัวแปรอายุการทำงาน โดยตัวแปรอายุการทำงานมีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตในลำดับถัดมา (Simple $R = .013$) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้พบว่า อายุการทำงานทำให้อำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 3.7 ($R^2 = .037, p < .01$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการถดถอยพหุแบบเชิงชั้นแสดงให้เห็นว่า เมื่อนำตัวแปรลักษณะทางประชากรทั้ง 5 ตัวแปรเข้ามารวมพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิต จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 11 พบว่า ตัวแปรลักษณะทางประชากรที่เป็นตัวพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการผลิตได้มากกว่าตัวแปรลักษณะทางประชากรตัวอื่น ๆ ได้แก่ ตัวแปรรายได้ โดยตัวแปรรายได้นั้นสามารถทำให้ค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (ΔF) เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปรลักษณะทางประชากรตัวอื่น ๆ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนที่ 2-5 พบว่า ไม่สามารถทำให้ค่าความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (ΔF) เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้

นั่นคือ มีเพียงตัวแปรรายได้ที่มีอำนาจในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายการ
ผลิตได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University